Ἀριθ. 25. ΕΤΟΣ Δ'. 1840.

1840. IVme ANNEE N° 25.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTERAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ Κυριακήν. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 40 δραχμ. κατ' ἔτος προπληρωτέαι. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων θέλει εἶσθαι 30 λεπτὰ διὰ τὸν στίχον τοῦ φύλλου, καὶ 12 λεπτὰ διὰ τὸν στίχον τοῦ Παραρτήματος. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸν ἐργαζόμενον ἐντὸς τοῦ Καταστήματος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων Διεκπεραιωτὴν τῶν Β. Ἐφημερίδων· εἰς δὲ τὰς Ἐπαρχίας παρὰ τοῖς Διευθυνταῖς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἕλλην. Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonement est de 40 dr par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 19 Μαΐου 1840. DIMANCHE, 31 Mai 1840.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 18 *Μαΐου* 1840.

Ἐπραγματεύθημεν ἐσχάτως περὶ τῆς προόδου τὴν ὁποίαν ἔκαμεν παρ' ἡμῖν ἡ βιομηχανία ἐπὶ τῆς βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὴν ἐργατικὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς ἤδη ἔλαβε, παραιτήσας τὰ ὁποῖα ἄλλοτε τὸν ἀπησχόλουν φαντασιώδη συμφέροντα καὶ προσηλωθεὶς εἰς τὴν πραγματικὴν καὶ θετικὴν βελτίωσιν τῆς τύχης του. Λαβόντες δὲ ἐκ τούτου ἀφορμὴν, ἠριθμήσαμεν τινὰς τῶν κυριωτέρων ἐπιχειρήσεων τοῦ βιομηχανικοῦ σταδίου, τὸ ὁποῖον διαδέχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ὑποτιθέμενον *πολιτικὸν στάδιον*, εἰς ὃ πρό τινος χρόνου ἐματαιοκόπουν τόσοι ἄνθρωποι δυνάμενοι ἔκτοτε νὰ καταστα θῶσι χρησιμώτεροι εἰς τὴν πατρίδα.

Ὁ περιοδικὸς τύπος ὀργίζεται ἤδη καθ' ἡμῶν διότι ἐξεθέταμεν εἰς φῶς τὴν ματαιότητα τῶν ἀγώνων του καὶ ἔχομεν ὑπόψιν μίαν τῶν τῆς πρωτευούσης ἐφημερίδων ἥτις διατείνεται ν' ἀποδείξῃ ἢ ὅτι ἀγνοοῦμεν τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἢ ὅτι θέλομεν νὰ τὴν ἀποκρύψωμεν. — Κατὰ τὸ παρὸν θέλομεν περιορίσει εἴς τινας λέξεις τὴν πρὸς τὴν ἐφημερίδα ταύτην ἀπάντησίν μας, εὐχόμενοι νὰ μὴ λαλήσωμεν αὖθις ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὅλαι ἐν γένει αἱ ἐφημερίδες, καὶ ἰδίως ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος, ἐννοοῦσι βεβαίως ὅτι ἐργαζόμενοι ὑπόψιν αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, δυνάμεθα νὰ πληροφορώμεθα περὶ πάντων ἀκριβέστερον παρὰ πάντα ἄλλον καὶ ἑπομένως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἀπατώμεθα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου. Ὅσα λέγομεν καὶ ἀναφέρομεν, εἴμεθα ἀείποτε εἰς κατάσταστιν νὰ τ' ἀποδείξωμεν καὶ εὐχῆς ἄξιον ἤθελεν εἶσθαι, ἂν χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἠδύναντο νὰ εἴπωσι τ' αὐτὰ περὶ ἑαυτῶν. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἀπόκρυψιν τῶν πραγμάτων, ὄχι μόνον δὲν ἐννοοῦμεν πρὸς ποῖον σκοπὸν εἰμπορεῖ αὕτη νὰ γενῇ, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς ἀσυμβίβαστος εἶναι μὲ τὴν δημοσιότητα τοῦ τύπου.

Ἄλλως τε θεωροῦντες τὸ ὕψος μὲ τὸ ὁποῖον ἦτο γεγραμμένον τὸ ἄρθρον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφημερίδος, ἐνομίσαμεν μὴ τῳ ντι παρελείφθη παρ' ἡμῶν πληροφορία τις καὶ ἐκδεχόμεθα τὴν ἐκμέρους της ἐπανόρθωσιν τυχαίας τινος παραδρομῆς μας· ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, προοιμιάζον ὀγκωδέστατα, περιορίζεται κατ' ὀλίγον εἰς τὴν παρατήρησιν ὅτι αἱ πρόοδοι τὰς ὁποίας ἐσημειώσαμεν δὲν εἶναι ὅσον ἔπρεπε μεγάλαι· ὅτι ἡ ὑλικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος ἦτο λαμπροτέρα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως παρὰ ἤδη,

INTÉRIEUR.

ATHENES, *le* 30 *Mai* 1840.

Nous avons dernièrement entretenu nos lecteurs, des progrès de l'industrie qui se sont accomplis en Grèce, sous le gouvernement royal. Nous avons signalé à l'attention générale le fait important de la direction industrielle, adoptée par l'activité nationale; et l'abandon que le peuple a fait d'intérêts imaginaires, pour se livrer à la culture de ses intérêts réels et positifs. Nous avons cité à ce sujet quelques unes des principales entreprises qui ont été faites, ou qui sont en train de se faire, dans la carrière industrielle, qui en Grèce succède, depuis quelques années, à l'arène soi disant *politique* où, il n'y a pas longtems encore s'agitèrent si stérilement tant d'individualités dont l'activité aurait pu, dès cette époque, être utile au pays — La presse périodique s'est offensée de ce que nous avons ainsi mis la vanité de ses travaux en évidence, et nous avons déjà sous les yeux un journal de la capitale, qui affecte de penser, ou que nous ignorons la situation du pays, ou que nous cherchons à nous la dissimuler. — Dans cette occasion, nous bornerons à quelques mots, notre reponse à ce journal, et désirons qu'ils lui soient de l'utilité que la presse périodique en peut tirer.

Tous les organes de la presse périodique, en général, et le journal qui aborde cette discussion en particulier, sentent parfaitement que travaillant sous les yeux du gouvernement lui même, il nous est plus facile d'être au courant des faits que qui que ce soit, et par conséquent la supposition d'une erreur de notre part, relativement à la situation du pays, est inadmissible. Ce que nous avançons, ce que nous disons, nous sommes toujours en état de la prouver, et il serait à désirer, pour la dignité du nom grec, que tous nos journaux puissent comme nous tenir ce langage. — Quant à vouloir déguiser ou dissimuler les faits existants, outre que nous ne comprenons point dans quel but on le ferait, c'est une maneuvre trop incompatible avec la publicité de la presse, pour qu'on puisse sensément la hasarder. — Au reste, au ton sur lequel débutait le journal dont nous parlions tout à l'heure, nous nous demandions si réellement nous avions manqué de renseignemeus exacts, et nous nous

---

Λόγος ἐπικήδειος εἰς τὸν ἔνδοξον Ἀνδρέαν Ζαΐμην,
ἐκφωνηθεὶς ἐπ' ἐκκλησίας τὴν 5 Μαΐου 1840
ὑπὸ Σπυρίδωνος Τρικούπη.

Ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νέα ἱστορία τῆς Ἑλλάδος παρουσιάζει εἰς τὸν ἔκθαμβον κόσμον δύω γενεὰς πολὺ ἀνωτέρας ὅλων τῶν ἄλλων γενεῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, διὰ τὰ παράδοξα ἔργα τὰ ὁποῖα αἱ δύο αὗται γενεαὶ ὑπὲρ πατρίδος ἔπραξαν.

Ἡ πρώτη τῶν δύω τούτων παραδόξων γενεῶν, αἱ ὁποῖαι χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ μακρὺν ἀριθμὸν ἑκατονταετηρίδων, χαρακτηρίζεται ὡς συντηρητικὴ τῆς πατρίδος, κινδυνευούσης νὰ πέσῃ ὑπὸ ξένον ζυγόν· ἡ δὲ δευτέρα γνωρίζεται ὡς ἀπελευθερωτικὴ τῆς πατρίδος ἐλεεινῶς δουλωθείσης· ἡ πρώτη ἀνήκει εἰς τὴν παλαιὰν, ἡ δευτέρα εἰς τὴν νέαν Ἑλλάδα. Αἱ δύω αὗται γενεαὶ, αἱ ὁποῖαι ὡς δύω ἐξαίσια φαινόμενα διακρίνονται εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα, ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, ἐπροικίσθησαν ἀναντιῤῥήτως καὶ ἀπὸ τὴν δημιουργικὴν δύναμιν τῆς φύσεως μὲ δῶρα τοιαῦτα ὁποῖα φειδωλεύεται ἡ ἰδία φύσις νὰ χαρίσῃ εἰς γενεὰς, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔδοθη ἄνωθεν τοιοῦτος ὑψηλὸς προορισμὸς, διότι πῶς ἄλλως ἤθελαν δυνηθῆ νὰ κατορθώσουν αἱ γενεαὶ αὗται ὅσα ἔργα ἐκατόρθωσαν, ἀνώτερα τῆς συνήθους ἀνθρωπίνης φύσεως; ἡ πρώτη γενεὰ, λέγω ἡ συντηρητικὴ, ἀνεφάνη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῶν Περσικῶν πολέμων· ἡ δὲ δευτέρα, λέγω ἡ ἀπελευθερωτικὴ, εἴσθε ὦ Ἕλληνες σεῖς οἱ ζῶντες. Ναὶ σεῖς οἱ ἴδιοι.

Εἶναι παρατηρήσεως ἄξιον, ὅτι καθ' ἃς ἐποχὰς οἰκονομοῦνται τοιαῦτα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν πολιτικὰ φαινόμενα, ἀναβλαστάνουν καὶ προνοητικῶς πως εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν τῶν γενεῶν καὶ τοιοῦτοι ἄνδρες, χωρὶς τὴν χειραγωγίαν τῶν ὁποίων δὲν ἤθελαν ποτὲ ἴσως αἱ γενεαὶ αὗται δυνηθῆ νὰ φθάσουν εὐτυχῶς εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπετείνοντο ὅρον. Τῳόντι, τίς ἐμπορεῖ νὰ εἴπῃ, ὅτι χωρὶς Μιλτιάδας καὶ Θεμιστοκλεῖς ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ των Περσικῶν πολέμων ἤθελεν ἀπεθανατισθῆ ὅσον ἀπεθανατίσθη; Τοιοῦτοι ἄνδρες ἐφάνησαν καὶ εἰς τὴν σημερινήν μας πολυπαθῆ, ἀλλὰ πολυένδοξον γενεὰν, χωρὶς τοὺς ὁποίους τίς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἤθελεν εὐδοκιμήσει, ὅσον εὐδοκίμησεν ὁ μέγας τῆς πατρίδος ἀγών;

Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν τούτων εἶναι καὶ ὁ προκείμενος νεκρός. Ἀρχηγὸς, ὄχι ὁπαδὸς,

ELOGE FUNEBRE D'A. ZAÏMI.

Prononcé le 17 *mai* 1840.

PAR M. S. TRICOUPI.

Les fastes de la Grèce ancienne et moderne appellent l'admiration universelle, sur deux générations de la race hellenique, qui se sont illustrées entre toutes, par ce qu'elles ont fait de glorieux et de grand pour la Patrie.

La première, qui est séparée de l'autre par une longue durée de siècles, se revêt surtout du caractère de *conservatrice* des intérêts de la patrie menacée par la conquête étrangère. — La seconde se dresse dans le monde comme *libératrice* de la patrie asservie. — La première se déroule dans l'antiquité, la seconde resplendit dans les tems modernes.

Ces deux générations, que l'histoire nous présente comme les plus grands phénomènes d'ordre politique, et qui ne limitent pas leurs dimensions à l'horizon de la Grèce, mais rayonnent sur le monde entier, portent la profonde et énergique empreinte de qualités que la providence semble refuser à celles qu'elle n'appelle pas à de si vastes destinées; aussi, par ces générations, s'accomplissent les plus grands faits dont les traditions humaines conservent le souvenir.

La génération conservatrice de la Grèce, apparut à l'époque de la guerre contre les Perses; — la génération libératrice est celle d'aujourd'hui: c'est la Grèce moderne, c'est vous mêmes, ô hellènes qui m'ecoutez! On remarque, que dans les époques où l'humanité se prépare à l'enfantement de ces grands phénomènes, on voit surgir de son sein, semblables à une vivante révélation des décrets providentiels, des individualités dont l'influence énergique sert, pour ainsi dire, de physionomie à l'époque, et sans l'aide desquelles le but que la société se propose ne saurait être atteint. — Concevrait-on, en effet la gloire de la Grèce, combattant les perses, sans les Miltiade et les Themistocle? Pourrait-on concevoir le succès de notre héroïque et laborieuse lutte contre la Turquie, sans le concours de certains hommes dont les noms servent comme de points lumineux à l'histoire de nos travaux communs?

Au nombre de ces hommes brilla longtems celui qui maintenant repose dans ce cercueil. Générateur plutôt que disciple de la pensée libératrice de notre

ὅτι μένουν ἀκόμη νὰ γίνωσι πολλὰ πράγματα καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνεργεῖ ὅπως ἔπρεπε διὰ νὰ βελτιώσῃ τὴν εὐημερίαν τῆς πατρίδος.

Παρατηρεῖτε ὅτι ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα δὲν εἶναι φοβερά. Καὶ μολονότι εὐκόλως ἐννοοῦμεν τὴν ὁποίαν ἀναγκαίως οἱ λόγοι μας ἔπρεπε νὰ προξενήσωσι δυσαρέσκειαν εἰς τοὺς ζητοῦντας νὰ ἐκκαρπῶνται τὰς ἀτάτας ὅσας πομπωδῶς ἀποκαλοῦσι πολιτικὰς γνώμας, μολαταῦτα θέλομεν προτρέψει τὸν περιοδικὸν τύπον νὰ μὴν ὑποθέτῃ, λέγων ταῦτα καὶ ἀναμασσῶν, ὅτι λέγει νέον τι.

Ἠξεύρομεν πολλὰ καλὰ ὅτι τὰ ἄχρι τοῦδε βιομηχανικά μας ἔργα δὲν ἔχουσί τι τὸ κολοσσαῖον, μηδὲ σκοπὸν εἴχαμεν νὰ τὰ ἐξογκώσωμεν· ἀλλ' εἶναι οὐχ ἧττον βέβαιον ὅτι παραβαλλόμενα μὲ τὰς ἐλπίδας ὅσας ἠδύνατό τις νὰ συλλάβῃ περὶ αὐτῶν πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν, τὰ ἔργα ταῦτα εἶναι ἀξιοσημείωτα. Δὲν θελομεν δὲ ἐγγίσει τὸ ζήτημα ἂν ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ πράξῃ τι περισσότερον, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ τῆς λεγομένης ἀντιπολιτεύσεως τύπος εἶναι ἀδύνατον νὰ πεισθῇ περὶ τοῦ ἐναντίου.

Εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἡ ὑλικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος ἦτο λαμπροτέρα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως παρὰ ἤδη· ἀλλὰ τί ἄρα γε ἐννοοῦσι διὰ τοῦτο οἱ προτείνοντες εἰς τὴν ἔνδειξιν ταύτην; Φρονοῦσιν ὄρα ὅτι κακῶς ποιοῦντες ἠγείραμεν τὴν ἐπανάστασιν τὴν ἐρημώσασαν τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφανίσασαν τὸ ἐμπόριον τῶν νήσων της; Ἡ μετάνοια ἤθελ' εἶσθαι ὁπωσοῦν πάρωρος! καὶ, ἐκτὸς τούτου, παράδοξος ἐξερχομένη ἀπὸ χειλέων τόσον πατριωτικῶν. Ἢ θέλουν τάχα νὰ εἴπωσιν ὅτι ἐντὸς ἑπτοετίας ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ ὅλας τὰς πληγὰς δεκαετοῦς πολέμου; Ἂν τοιαύτη ἦναι ἡ ἰδέα των, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀποδείξωσι τὴν μέθοδον δι' ἧς ἠδυνάμεθα νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

Ἡ Κυβέρνησις, λέγουν, δὲν μεταχειρίζεται τὰ κατάλληλα πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ μέσα. Ἔχει βέβαια δίκαιον νὰ λέγῃ ταῦτα ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφημερὶς, διότι ποτὲ δὲν ἔκαμεν ἄλλο παρὰ νὰ κατακρίνῃ ὅσα ἡ Κυβέρνησις πράττει. Καὶ ὅμως, θέλομεν ἀπαντήσει εἰς αὐτὴν, εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ αὐξάνει· πῶς τοῦτο; Εἶναι ἄρά γε καὶ τοῦτο προϊὸν τῶν ἔργων τῆς Ἀθηνᾶς ἢ τοῦ Αἰῶνος;

Μένουσιν ἀκόμη νὰ γίνωσιν πολλὰ πράγματα εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς βελτίωσιν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς τύχης τοῦ λαοῦ· καὶ τὶς ἀμφιβάλλει περὶ τούτου, ἡ δὲ Κυβέρνησις παρὰ πάντα ὀλιγώτερον· ὅθεν καὶ καθ' ἡμέραν ἀσχολεῖται εἰς τὴν βελτίωσιν ταύτην. Ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ περιοδικὸς τύπος καὶ ἰδίως ἡ ἐφημερὶς ἡ δημοσιεύσασα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον, θέλουν μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τῇ παρατηρήσωμεν ὅτι ἂν, ἀντὶ νὰ σπαταλᾷ τὸν πολύτιμον καιρόν του εἰς ματαίας καὶ ἀσημάντους θεωρίας, ὁ τύπος ἠσχολεῖτο εἰς τὸ νὰ καθοδηγήσῃ τὸν λαὸν περὶ τοῦ πῶς δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ βιομηχανικῶς καὶ νὰ πλουτήσῃ, τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως ἤθελε εὐκολυνθῆ ἀναμφιβόλως, ἡ δὲ πατρὶς δὲν ἤθελε βεβαίως ζημιωθῆ ἐκ τούτων.

attendions à voir redresser quelqu'erreur de notre part. — Mais, tout en s'annonçant comme quelqu'un qui a surpris une impardonnable bévue, il se borne en définitive, à trouver que les progrès que nous avons pris en note, ne sont pas aussi grands qu'ils l'auraient pu être, que la situation matérielle de la Grèce était plus florissante avant la révolution que de nos jours; = Qu'il y a encore de grandes choses à faire; — Que le gouvernement ne s'y prend pas comme il le faudrait pour augmenter bien être du pays.

On voit que tous ces argumens là ne sont pas formidables; et, bien que nous concevons facilement la mauvaise humeur que nos paroles ont pu causer, à ceux qui spéculent sur les illusions pompeusement décorées du nom d'opinions politiques; nous ferons cependant remarquer à la presse periodique que, lorsqu'elle n'a rien que de pareil à dire, elle ne peut se donner comme disant du nouveau.

Nous savons fort bien que les résultats obtenus jusqu'ici en industrie ne sont pas de dimensions gigantesques, et notre intention n'a jamais été de les exagérer; — Mais il est cependant de fait que si on les compare à ce qu'on osait à peine désirer en ce genre, il n'y a pas encore sept années, leurs proportions semblent déjà assez remarquables. Et quant à ce qui est de savoir si le gouvernement aurait pu faire davantage, nous sommes tellement surs d'avance de ne jamais *convaincre* la presse dite d'opposition, que nous laissons là cette discussion qui, ne peut produire, dans tous les cas, que de stériles récriminations sur le passé.

Tout le monde sait fort bien que la situation matérielle de la Grèce était plus florissante avant la révolution que dans ce moment; nous veut-on dire par là, qu'on a eu tort de faire la révolution qui a ruiné le sol de la Grece et le commerce de ses îles? — La réflexion arriverait un peu tard, et nous paraîtrait fort étrange dans une bouche patriote. Ou bien veut-on dire qu'en sept années le gouvernement royal aurait pu réparer toutes les pertes qui résultèrent de dix années du guerre?— Alors nous de manderons qu'on nous fasse connaître la méthode qui rendrait ce résultat possible.

—Le gouvernement, dit-on, ne s'y prend pas bien pour augmenter le bien être du peuple. — Il serait certes fort étonnant qu'un autre langage se trouvât dans un journal qui n'a jamais rien fait et qui ne fera jamais rien que critiquer quand même. — Et cependant, lui repondons-nous, le bien être du peuple augmente: comment donc cela se fait-il?— Serait-ce par hasard, la suite des travaux de la Minerve ou du Siècle—? . . .

Qu'il y ait encore deaucoup à faire en Grèce pour améliorer l'industrie et le sort du peuple, le gouvernement ne se le dissimule pas le moins du monde, et il fait tous *les jours ce qu'il lui* convient de faire pour se soutenir à la hauteur de sa mission. Mais, ici, la presse périodique et surtout le journal qui a cru pouvoir s'exprimer ainsi que nous venons de le dire, ici, disons nous, il souffrira que nous lui fassions remarquer que si, au lieu de perdre un tems précieux en de vaines et insignifiantes péroraisons, sur les abstractions de la politique imaginaire, la presse périodique songeait à enseigner au peuple comment il peut s'enrichir, et comment il peut se développer industriellement, le travail qui reste encore à faire serait certainement plus avancé, et l'on conviendra que le pays n'y aurait rien perdu.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἰατρικὴ ἑταιρία διὰ συνδρομῆς τῆς Α. Μ. θέλει ἀθλοθετεῖ κατ' ἔτος περὶ ἰατρικοῦ τινος ἀγωνίσματος.

Α'. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους ἡ ἰατρικὴ ἑταιρεία θέλει κοινοποιεῖ τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γείνῃ τὸ ἰατρικὸν ἀγώνισμα·

Β'. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀριστεύσαντος πονήματος θέλει λαμβάνει ὡς βραβεῖον· 1. τὸ κατὰ τὸ ἀπὸ 5 (17) Μαρτίου τ. ε. Βασιλ. Διάταγμα προσδιορισθὲν χρυσοῦν μετάλλιον, φέρον ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους τὴν Β. προτομὴν, ἐξ ἑτέρου δὲ στέφανον δάφνης περιελυσσόμενον ὑπὸ ὄφεως καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στεφάνου τὸ ὄνομα, τοῦ λαβόντος ἐγγεγλυμμένον, καὶ 2. δίπλωμα ἐπιτιμίου μέλους τῆς ἑταιρίας.

Γ'. Τὸ ἀριστεῦσαν πόνημα θέλει ἐκδίδεσθαι δημοσίᾳ δαπάνῃ πρὸς ὄφελος τοῦ συγγραφέως·

Δ'. Ἐκτὸς τοῦ ἀριστεύσαντος πονήματος θέλει τυπώνεσθαι δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρίας καὶ τὸ πόνημα τὸ πλησιάσαν ὡς ἔγγιστα τὸ ἀριστεῦσαν·

Ε'. Τὸ πόνημα γράφεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν (παλαιὰν ἢ νέαν) ἢ εἰς τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν·

Ϛ'. Ἡ ἔκτασις τοῦ πονήματος προσδιορίζεται ἑκάστοτε ἰδιαιτέρως παρὰ τῆς ἑταιρίας ἀναλόγως τοῦ προβληθησομένου ζητήματος

Ζ'. Ἕκαστον πόνημα πέμπεται χωρὶς ὑπογραφὴν· συνοδεύεται ὅμως ἀπὸ ἐπιστολὴν καλῶς ἐσφραγισμένην καὶ φέρουσαν ἔσω μὲν εὐκρινῶς γεγραμμένον τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἀγωνιστοῦ καὶ τὴν διαμονὴν αὐτοῦ· ἐκτὸς δὲ ῥητόν τι συμβολικὸν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φέρῃ ἀπαραλλάκτως καὶ τὸ πόνημα πρὸς βεβαίαν διάγνωσιν τοῦ ἀγωνιστοῦ·

SOCIÉTÉ ROYALE DE MÉDECINE.

La sociaté de médecine d'Athènes établie sous les auspices de S. M s'occupera chaque annee d'un concours.

τῆς ἐπαναστάσεώς μας· αὐτὸς μετὰ τῶν ἐνδόξων Γερμανοῦ καὶ Λόντου, ἐφώναξε πρῶτος τὴ 25 Μαρτίου ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Λαύρας, Ἕλληνες λάβετε πνεῦμα ἐλευθερίας· ἐφώναξε, καὶ ἡ φωνή του ἔγινε πνεῦμα ἐλευθερίας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας ἐξηπλώθη εἰς ὅλην τὴν γῆν, καὶ εἰς ὅλην τὴν θάλασσαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔγεινεν ἐλευθέρα. Τί τὸν ἐκίνησεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον; δίψα τάχα ἐξουσίας, πλούτου ἢ ἐπιστημοσύνης; ὄχι βέβαια· διότι ἦτον κ τῶν δυνατωτέρων, πλουσιωτέρων καὶ ἐπιστημοτέρων τῆς Πελοποννήσου· τὸν ἐκίνησεν ἄρα ἄλλο τι, τὸ ὁποῖον αἰσθάνονται μόνον αἱ μεγάλαι ψυχαί· καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Ζαΐμη ἦτον τοιαύτης φύσεως ψυχὴ, διότι ἦτον ψυχὴ εὐγενείας, ἡ ὁποία καὶ ἄλλοτε, ἂν καὶ ἀτυχῶς, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ἐμεγαλοπραγμόνησεν· ἡ ἀθυξία ἄρα τῆς πατρίδος, ἡ ὁποία παράττει πάντοτε τὰς μεγάλας ψυχὰς, χωρὶς νὰ δύναται οὔτε ἡ ἀπόλαυσις ὅλων τῶν καλῶν τοῦ κόσμου τούτου νὰ τὰς ἀναπαύσῃ, αὐτὴ ἐκίνησε τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὸ μέγα τῆς ἐπαναστάσεως ἔργον.

Τὰ στενὰ ὅρια τοῦ ἐπιτάφιου λόγου, καὶ τὸ ὀλιγόχρον τῆς προμελέτης μου, δὲν μὲ δίδουν καιρὸν νὰ δείξω διὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πράξεών του τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνδρὸς τούτου, διότι εἰς δεῖξιν τούτου ἔπρεπε νὰ διέλθω μαζῆ σας τὴν πολιτικὴν ζωήν του· καὶ ἡ πολιτικὴ ζωή του εἶναι ὅλη συνδεδεμένη μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐπαναστάσεώς μας. Διὰ τοῦτο περιορίζομαι νὰ ἑλκύσω τὴν προσοχήν σας εἰς ἕνα καὶ μόνον περιστατικὸν, τὸ ἑξῆς.

Εὐφημεῖ, καὶ δικαίως, ἡ παλαιὰ Ἱστορία τὴν ἀναφυλίωσιν τοῦ Ἀριστείδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς κινδυνευούσης τότε πατρίδος· λαμπρότερον παράδειγμα πατριωτικῆς ἀρετῆς καὶ ἐπίσης εὐτυχὲς καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματά του, μᾶς παρουσιάζει ἡ νέα μας ἱστορία μεταξὺ δύω ἐνδόξων πρωταγωνιστῶν μας, τοῦ Ζαΐμη καὶ τοῦ Καραϊσκάκη, ἐχθρευομένων πρὸς ἀλλήλους καθὼς ὅλοι γνωρίζομεν.

Ἔπνεε τὰ λοίσθια ἡ πατρὶς μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς ἡρωϊκῆς πόλεως τοῦ Μεσολογγίου καθ' ἣν ὥραν καταπληχθεῖσα ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἔπαυσε τὰς ἐργασίας της, καὶ ἐνεπιστεύθη ὅλας τὰς δυνάμεις εἰς Δικτατορικὴν Κυβέρνησιν, ὠνομάσασα Πρόεδρον αὐτῆς τὸν Ζαΐμην· ἅμα ἐγκαθιδρύσθη ἡ δικτατορικὴ αὕτη Κυβέρνησις, σκέψις ἔγινε περὶ ἐκλογῆς γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ῥουμελιωτικῶν στρατευμάτων καὶ ἰδοὺ πρῶτος ὁ Πρόεδρος Ζαΐμης προβάλλει.....ποῖον; τὸν ἐχθρόν του Καραϊσκάκην· ἐκλέγεται παραυτὰ ὁ προβληθεὶς παμ-

révolution, ce fut lui qui, de concert avec l'illustre Germanos et le célèbre Londos fit le 25 mars 1821 retentir des hauteurs de Ste. Laure ces propétiques paroles: *Hllènes, recevez l'esprit de Liberté!* Il dit: sa parole devint l'esprit de liberté, l'esprit de liberte anima la terre et les mers, puis la Grèce fut libre!

Comment Zaïmi fut il mêné a l'accomplissement d'un acte si périlleux et si plein d'audace? — Fut il poussé par la soif du pouvoir, par l'amour des honneurs, ou par l'envie des richesses? Non, car Zaïmi etait dans son pays, le plus riche, le plus puissant et le plus honoré — Il ne fut inspiré que par ces extraordinaires et impérieux besoins, qui naissent d'une âme grande et chaleureuse comme celle de Zaïmi Il existait dans sa famille des traditions d'un patriotisme ardent; à d'autres époques les Zaïmi avaient déjà tenté l'affranchissement de la Grèce; et ce fût dans l'humiliation de sa patrie, qui préoccupait incessamment sa pensee et ne lui laissait point goutter les jouissances qui étaient à la portée de sa fortune et de sa position, que Zaïmi trouva l'energique determination de vouloir la liberté de ses frères

Les étroites limites de l'éloge funèbre que j'ai entrepris, et le peu d'instans que j'y ai pu consacrer, ne me permettent point ici le recit des nombreuses actions par lesquelles Zaïmi a prouve, durant sa vie, la magnanimite de son noble caractère, ce récit, pour être complet, devrait être une histoire de notre révolution toute entière, mais je ne saurais toutefois terminer sans réveiller en vous tous, le souvenir d'un fait qui, à lui seul, rend le nom de Zaïmi immortel en Grèce.

L'histoire ancienne exalte, comme un exemple de la plus haute vertu, la réconciliation d'Aristide et de Thémistocle, faite en vue du salut de la patrie. — Or, l'histoire de la Grèce moderne nous offre, dans Zaïmi et dans Karaïskaki, qui fûrent longtems ennemis déclarés l'un de l'autre, un fait qui prouve combien les antiques vertus se sont religieusement transmises, de génération en génération, aux hellènes de notre époque.

Après la chute de l'héroïque Missolonghi, la patrie sembla un instant perdue sans retour; l'assemblée d'Epidaure, accablée sous les malheurs de cette déchirante époque, venait de suspendre ses travaux, et de remettre tous ses pouvoirs entre les mains d'un gouvernement dictatorial que présidait André Zaïmi. — A peine ce gouvernement eut il été installé, que l'élection du commandant général des forces Rouméliotes fut ce dont il dut s'occuper immédiatement. — Zaïmi, chef du gouvernement, propose pour remplir ce poste si important, son ennemi lui même, Karaïskaki. — La proposition de Zaïmi fut aussitôt acceptée et son candidat élu

Η. Τὰ πονήματα πέμπονται ἰδίαις δαπάναις πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἰατρικὴν ἑταιρίαν κατὰ τὴν προσδιορισθησομένην παρ' αὐτῆς προθεσμίαν.

Θ'. Τὰ οὕτω πεμπόμενα πονήματα κρίνονται ἀπὸ ἐπιτροπὴν συνισταμένην ἀπὸ πέντε μέλη τακτικὰ τῆς ἑταιρίας καὶ ἐκλεγομένην κατὰ ψηφοφορίαν ἐν πλήρει τῶν μελῶν συνεδριάσει. Εἶναι δὲ ὑπόχρεα ὅσα ἐξ αὐτῶν δὲν ἤθελαν παρευρεθῆ εἰς την ρηθεῖσαν ψηφοφορίαν νὰ πέμπωσιν τὰ ψηφοδέλτιά των.

Γ'. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐκθέτῃ ἐγγράφως εἰς τὴν ἑταιρίαν ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας τὴν περὶ τῶν ἐξεταζομένων πονημάτων κρίσιν της μὲ τοὺς ἀποχρῶντας ἐπιστημονικοὺς λόγους.

ΙΑ. Πρὸς βράβευσιν τοῦ πονήματος ἀπαιτεῖται καὶ τῶν πέντε μελῶν ἡ ἔγκρισις· ὁ χρονομίσος δὲ τυχὸν ἀποφασίζει ἡ ἑταιρεία κατὰ πλειονοψηφίαν.

ΙΒ'. Τὰ μὴ βραβευθέντα ἢ μὴ τυπωθέντα ὑπομνήματα φυλάσσονται μετὰ τῶν ἐσφραγισμένων ἐπιστολῶν τῶν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἑταιρίας μίαν ὅλον ἔτος καὶ ἀποδίδονται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των, ἐὰν τὰ ζητήσωσι μετὰ δὲ τοῦ ἔτους τὴν παρέλευσιν καίονται χωρὶς νὰ γίνωσι γνωστὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἀγωνιστῶν.

ΙΓ'. Τὸ διὰ συνδρομῆς τῆς Α. Μ. παρὰ τῆς ἑταιρίας διδόμενον βραβεῖον δίδεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ πονήματος εἰς τὸν ἀξιωθέντα ἀγωνιστήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαΐου 1840.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου τῆς ἰατρικῆς

ἑταιρίας Βερνάρδου Ρεζὲρ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Ι. ΚΛΑΔΟΣ. Ὁ γραμματεὺς Γ. Λέλης.

Ἰατρικὸν ἀγώνισμα διὰ τὸ 1840.

Περὶ τῆς ἐπικρατούσης εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ θέρος διαρροίας τῶν μὴ διετῶν ἐσέτι νηπίων ἤγουν ἀκριβὴς ἐπιστημονικὴ περιγραφὴ τῶν συμπτωμάτων, τῶν παθολογικῶν ἀλλοιώσεων, τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων αἰτιῶν, τῆς οὐσίας, τῆς διεξόδου, τῆς θεραπείας καὶ τῆς προφυλάξεώς της.

Ἡ περὶ τούτων ὅλων πραγματεία δὲν πρέπει νὰ ἐκτανθῇ ὑπὲρ τὰ τέσσαρα τυπογραφικὰ φύλλα· καὶ τὰ μὲν πονήματα εἶναι δεκτὰ διὰ τὸ πρῶτον τοῦτο ἔτος μέχρι τῆς 31 Μαρτίου τοῦ 1841 ἔτους, ἡ δὲ περὶ τούτων ἀπόφασις τῆς ἑταιρίας θέλει γνωστοποιηθῆ τὴν α'. τοῦ Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαΐου 1840.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου τῆς ἰατρικῆς

ἑταιρίας Βερνάρδος Ρέζερ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Ι. ΚΛΑΔΟΣ. Ὁ γραμματεὺς Γ. Λέλης.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Αἱ Α. Α. Μ. Μ. ἀναχωρήσασαι ἐκ Πύργου τὴν 10 τ. μ. περὶ τὴν 5 ὥραν π. μ. διεβησαν τὸν ποταμὸν Ἀλφειὸν καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἀγουλινίτζαν τῆς Ὀλυμπίας ὅπου διαμείνασαι ὀλίγον ἐπανῆλθον εἰς τὸν δῆμον Ἡρακλείας τῆς Ἠλείας εἰς χωρίον Κούκουρα καὶ ἐκεῖθεν διευθύνθησαν εἰς Ὀλύμπια διανυκτερεύσασαι εἰς τὸ χωρίον Δροῦβα. Τὴν δὲ ἐπιοῦσαν 11 τοῦ μηνὸς ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν καὶ διευθυνόμεναι διὰ τῆς Ντογάνας καὶ Μπέλεον τῆς Γόρτυνος ἔφθασαν πρὸς τὸ ἑσπέρας εἰς Ἀνδριτζαιναν (Παρρησίαν) ὅπου διέτριψαν μέχρι τῆς 14 ὅτε ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν καὶ διανυκτέρευσαν εἰς Παυλίτζα τῆς Φυγαλίας τὴν δὲ 15 περιμένονται εἰς Κυπαρισσίαν.

— Τὴν 20 τοῦ παρόντος μηνὸς ἀμφιετηρίδα τῶν γενεθλίων καὶ τῆς ἀναβάσεως εἰς τὸν θρόνον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, θέλει ψαλῆ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἱερὰ πρὸς τὸν Ὕψιστον δοξολογία.

— Ἡ Κυβέρνησις θεωροῦσα τὴν τιμὴν τοῦ Κινίου καθημέραν αὐξάνουσαν καὶ ὑποπτευθεῖσα μὴ γένοι ὑπέρογκος ἡ τιμὴ αὐτοῦ, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ προλάβῃ τὰς καταχρήσεις αἵτινες ἠδύναντο νὰ γένωσιν καὶ ἐπρομηθεύθη ἐκ τῆς Εὐρώπης ἱκανὴν ποσότητα ἀρίστου κινίου, τὴν ὁποίαν θέλει διανείμει εἰς τὸ κράτος διὰ νὰ πωλῆται κατὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν θέλει διορίσει αὐτὴ, εὐθὺς ὅταν ἴδῃ ὅτι ἔχει ἀνάγκην ὁ τόπος.

— Ὁ ἰατρὸς τοῦ ὑγειονομείου τῆς Ἀμαλιοπόλεως ἔλαβε τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ζητηθεῖσαν παραίτησίν του, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθη ὁ ἰατρὸς Κ. Πολύβιος Καλημέρης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ τακτοποιηθῇ τὸ περὶ τῆς διανομῆς τῶν πολίτιμων ὑδάτων τῆς πρωτευούσης, ὡρισεν τριμελῆ ἐπιτροπήν.

Αἰ Ἀθῆναι τὴν 3 Μαΐου 1840.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου τῆς ἰατρικῆς ἑταιρίας Βερνάρδου Ρεζὲρ ὁ Ἀντιπρόεδρος Ι. Κλάδος ἀνεγνώρισε τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ἐκλέγει τὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Ἀ. Ἀ. Μ. Μ. Ἀ. Ἀ. Μ. Μ. Ἀ. Ἀ. Μ. Μ

Εἰς αὐτὴν χρεωστοῦν ὅλοι, ὅσοι λαμβάνουν ὕδωρ εἰς τὰς οἰκίας των εἴτε λόγῳ ἰδιοκτησίας εἴτε λόγῳ ἐνοικίου, νὰ παρησιάσουν τὰ ἔγγραφά των ἐντὸς 8 ἡμερῶν, κατὰ τὴν προκήρυξιν τῆς διοικήσεως Ἀττικῆς, ἄλλως θέλουν ἀπωλέσει τὰ ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματά των.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΝΕΑΠΟΛΙΤΙΚΑ.

Τὸ ἀτμόπλοιον, ὁ Φαραμόνδης, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποπλεύσει ἐκ Νεαπόλεως τὴν 4 τοῦ ἐνεστῶτος, κατέπλευσε χθὲς εἰς τὸν λιμένα μας, ἀλλὰ δὲν ἔφερεν οὐδεμίαν ἀξίαν λόγου εἴδησιν· τὰ πάντα ἦσαν ἥσυχα ἐν Νεαπόλει· οἱ Ἄγγλοι μόνον δὲν εἶχον ἀποδώσει τὸν λείας των, ἐνῷ ὁ βασιλεὺς μετὰ σπουδῆς εἶχεν ἀνακαλέσει τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν παρεμπόδισιν τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων καὶ πραγματειῶν· διὰ τοῦτο, ὡς λέγουσιν, ἡ Α. βασιλικὴ Μεγαλειότης ἐξέφρασεν ἐντονώτατα τὴν δυσαρέσκειάν του. Τὰ ἐθνικὰ τῶν Γάλλων πλοῖα, ὁ Γενναῖος, τὸ Μαρέγγον, ὁ Στρατάρχης καὶ ἡ Αἴτνη, ἦσαν ἀραγμένα εἰς τὸν ὅρμον τῆς Νεαπόλεως, ὅπου εὑρίσκοντο καὶ Ἀγγλικὰ ἰσάριθμα πλοῖα. Τὰ ἰδικά μας εἶχον λάβει διαταγὴν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἔμελλον ἐντὸς ὀλίγου νὰ κινήσωσον.

Ὁ Δοὺξ τοῦ Μοντεβέλλου δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη.

Ἡ ἀποκατάστασις τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν ἔγινεν αἰτία ν' ἀναβῶσι τὰ κεφάλαια καὶ τὸ ἔλαιον.

ΓΑΛΛΙΑ.

9 Μαΐου 1840.

Τὸ περὶ ἀμνηστείας διάταγμα, συμπληροῦν τὸ κατὰ τὸ 1837 γενόμενον, ἐδημοσιεύθη κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου τοῦ Δουκὸς τοῦ Νεμοὺρ, ὡς προανηγγείλαμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας· πάντες ὑπέλαβον αὐτὸ ὡς δεῖγμα τῆς κατευνάσεως τῶν παθῶν καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς λοιποῖς ἐγέγγυον τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 1 Μαΐου ἐδείχθησαν τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιεικοῦς ταύτης πράξεως. Τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ἀπανταχοῦ μὲ δεῖγματα χαρᾶς καὶ ἀγάπης ἐχαιρέτησε· τὴν δὲ Δούκισσαν τοῦ Νεμοὺρ μὲ ἀγαλλίασιν ὑπεδέχθη.

Πρώτην φορὰν, ἀπὸ τὸ 1830, ὁ κλῆρος ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ Κεραμεικόν· ὁ βασιλεὺς τὸν ὑπεδέχθη μ' εὐχαρίστησιν, θεωρήσας τὴν παλινδρομίαν ταύτην ὡς ἐμφαίνουσαν λήθην ἀρχαίας μνησικακίας καὶ ἐλπίδα μελλούσης διαλλαγῆς.

Καμμία πολιτικὴ συζήτησις δὲν ἔγινεν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων· δύο μόνον νόμοι πρὸ χρόνου ζητούμενοι ἐψηφίσθησαν, χωρὶς μεγάλης συζητήσεως· ὁ μὲν περὶ τοῦ ἅλατος πραγματεύεται· ὁ δὲ ἀφορᾷ τὴν δευτέραν ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀποίκους τοῦ Χαϊτίου· καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τῶν βουλευτικῶν γραφείων ἐργασία δὲν μᾶς ἔδωκέ τι ἄξιον λόγου, ἐκτὸς τῆς συζητήσεως τῆς περὶ τῶν ὑπαλλήλων προτάσεως.

Τὸ ἔργον τῶν συντηρητικῶν ἤλλαξεν ἀποφασιστικῶς ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ζήτημα· σήμερον εἶναι φανερῶς ἐχθροὶ τῆς μεταρρυθμιστικῆς ταύτης προτάσεως· τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι πλέον ὀπαδὸς τῆς προτάσεως ταύτης ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν της, ἔλαβε τὴν πλειονοψηφίαν διὰ τοῦ διορισμοῦ πέντε κατὰ τεσσάρων ἀντιμεταρρυθμιστῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς· φαίνεται ὅτι ὁμοψήφως θέλει ἀπορριφθῇ ἡ πρότασις αὕτη κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν τῆς βουλῆς, ὑπ' ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ὑποχρεωθῇ τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον νόμον περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων ὅσαι θέλουν εἶσθαι ἀσυμβίβαστοι μὲ τὰ ἀντιπροσωπικὰ καθήκοντα, πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἀντιπροσώπων, θεωρηθέντα ὡς σημαντικὸν ἐν τῇ βουλῇ.

Τὰ περὶ τῶν Σικελικῶν θείων μεγάλως ἐσυζητήθησαν ὑπὸ τοῦ τύπου τῶν Παρισίων, κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην. Ἡ μεσολάβησις τῶν Γάλλων, ἀποδεχθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, ἀντὶ νὰ περαιώσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, φέρει νέας δυσκολίας, ὄχι πλέον πολιτικὰς ἀλλὰ βιομηχανικάς· τὸ μονοπώλειον καταργεῖται καὶ ἀμφιβολία δὲν μένει. Ἀλλ' ἀγνοεῖται ἐπὶ τίνων βάσεων θέλουσιν ὁρισθῆ αἱ ἀπαλλοτριώσεις· ὁ πόλεμος δὲν θέλει διαλύσει τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ αἱ διαπραγματεύσεις δὲν θέλουσιν εἶσθαι βραχυχρόνιοι διὰ τοῦτο.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.

Ἡ βουλὴ τῶν Ἀμερικανῶν ἀπεφάσισε, μετὰ σφοδρὰν συζήτησιν, ὅτι θέλει παύσει τὰς συνεδριάσεις της κατὰ τὴν 18 Μαΐου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη γενομένη ὑπὸ 23 ψήφων κατὰ 17, εὗρε μεγάλην ἀντίστασιν ἀπὸ μέρους πολλῶν μελῶν φρονούντων ὅτι δὲν ἦτον φρόνιμον νὰ διαλυθῇ ἡ βουλὴ καθ' ἣν στιγμὴν τὰ ὅρια τῆς Μαίνης ἠπειλοῦντο ἀπὸ τὰς παρασκευὰς τῶν ἐν Καναδᾷ Ἄγγλων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, γενομένη κατὰ πλειονοψηφίαν, δεικνύει ὅτι ἡ πρὸς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν διαφορὰ δὲν εἶναι τόσον ἐπίφοβος, τοὐλάχιστον διὰ τὴν ὥραν, ὅσον τὴν ὑπέθετον μερικαὶ ἐφημερίδες.

ΤΕΞΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΙΑ.

Ὁ ταχυδρόμος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν περιέχει προκήρυξιν τοῦ προέδρου τῆς Τεξαϊκῆς δημοκρατείας Κ. Μεραδῶ Λαμὰρ, δι' ἧς κηρύττεται ὅτι τὸ ἐπιβαλλόμενον τέλος ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ οἴνου, τοῦ ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας ἀπ' εὐθείας εἰσαγομένου διὰ Γαλλικῶν ἢ Τεξαϊκῶν, πλοίων καταργεῖται κατὰ τὸ παρόν. Τὸ τέλος τοῦτο εἶχε μειωθῆ πρότερον ἀπὸ 30 εἰς 20 0/0· ἤδη δὲ νέαν παραχώρησιν ἔκαμεν ἡ Τεξαϊκὴ Κυβέρνησις.

ΑΦΡΙΚΗ.

Ἐν Ἀλγερίᾳ, 2 Μαΐου 1840. (Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία τῆς Σημαφόρου.)

Τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην μάχη σημαντικὴ συνεκροτήθη μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν Ἀράβων εἰς τὰ πέριξ τοῦ μέρους τοῦ καλουμένου Τάφος τῆς Χριστιανῆς. Ἡ περὶ τούτου ἐπίσημος ἔκθεσις δὲν ἐδημοσιεύθη εἰσέτι· ὡς δὲ λέγουσι, μόνον τὸ ἱππικὸν τῶν Ἀράβων ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην, συγκείμενον ἐκ τρισχιλίων ἱππέων. Ὁ στρατηγηματικὸς στρατάρχης ἠδυνήθη νὰ ἀπατήσῃ τοὺς ἐχθροὺς, οἵτινες μὴ γινώσκοντες ὁποίαν ὁδὸν ἔμελλε ν' ἀκολουθήσῃ, μηδ' ὑποπτεύθησαν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ φανῶσι τὰ στρατεύματά μας εἰς τὸ μέρος ὅπου τόσον αἰφνιδίως ἐπέπεσον κατ' αὐτῶν. Ὁ Δοὺξ τῆς Αὐμάλης ἠρίστευσε πολεμήσας γενναίως τοὺς Ἄραβας ἡγούμενος τῶν ἱππέων μας· εἰς τὴν μάχην ταύτην ἐφονεύθησαν 800 Ἄραβες· ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων 1 ἀξιωματικὸς καὶ 6 στρατιῶται, 22 δὲ ἐπληγώθησαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀριθ. β.βλ. καταχ. 194.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν, ὅτι κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου τ. ε. τίθεται εἰς συναγωνισμὸν μειοδοσίας τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέπειαν ἡ πρόβλεψις τῆς νομῆς τῶν εἰς τὴν πρωτεύοασαν ἵππων τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ δι' ἓν ἔτος ὁλόκληρον ἀρχόμενον ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1840, καὶ λῆγον τὴν 31 Ἰουνίου 1841.

Ὁ δημόσιος οὗτος συναγωνισμὸς ἀρχίζει τὴν 20 Ἰουνίου κατὰ τὴν 5 ὥραν μ. μ. ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς εἰς τὸ σύνηθες μέρος τῶν δημοπρασιῶν, καὶ τελειώνει τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ ὁριστικῶς περὶ τὴν 6 ὥραν μ. μ.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

Le médecin du Lazaret d'Amaliopolis a reçu la démission qu'il avait sollicitée et a été remplacé à ce poste par le docteur *P. Kaliméris.*

AVIS.

Le gouvernement ayant chargé une commission des travaux concernant la distribution des eaux dans la ville d'Athènes, les personnes qui ont droit à en recevoir sont prévenues qu'elles devront présenter leurs titres à ladite commission dans le délai de huit jours, selon l'avis donné au public par le gouverneur d'Attique.

NOUVELLES EXTERIEURES.

On lit dans le Sémaphore de Marseille:

NOUVELLES DE NAPLES.

Le bateau à vapeur le *Pharamond*, qui était parti de Naples le 4 du courant, est entré hier, dans notre port; n'apporte aucune nouvelle de quelque intérêt. Tout était tranquille à Naples; on y voyait seullement, avec peine, que les Anglais n'eussent point encore rendu leurs prises, tandis que le roi s'était empressé à lever l'embargo et le séquestre sur les navires et les marchandises des Anglais. S. M. Sicilienne en avait même, disait-on, exprimé d'une manière fort énergique, son mécontentement. Les bâtimens français de l'Etat: le *Généreux*, le *Marengo*, le *Brigadier* et l'*Etna* étaient mouillés dans la rade de Naples, où l'on remarquait un nombre égal de bâtimens anglais. Les nôtres avaient reçu l'oedre de retourner en France et devaient partir sous peu de jours.

M. le duc de Montebello n'était pas encore arrivé.

Le rétablissement des relations amicales entre les deux nations a fait monter les fonds et les huiles.

FRANCE.

L'ordonnance d'amnistie, complémentaire de celle de 1837, a été rendue à l'occasion du mariage du duc de Nemours; elle a été accueillie par tous comme un témoignage de l'appaisement des passions, et un gage de plus de la sécurité publique:

La fête du 1er. mai s'est ressentie de cet acte de clémence; la présence du Roi et de la Reine a été partout saluée par des témoignages de joie et d'affection; la jeune et belle duchesse de Nemours a été accueillie également avec transports par la foule.

Pour la première fois, depuis 1830, le clergé s'est présenté aux *Tuileries*, où il a été reçu avec plaisir par le Roi qui a vu dans ce retour vers lui, un symptôme d'oubli de vieilles rancunes et une espérance de conciliation pour l'avenir.

La chambre des députés n'a tenu aucune séance politique; elle a seulement voté sans grande discussion, deux lois réclamées depuis long-temps, l'une sur le sel, l'autre sur l'indemnité à accorder aux anciens colons d'Haïti. Le travail intérieur des bureaux n'a pas offert non plus grand intérêt, si ce n'est pourtant la discussion de la proposition Remilly sur les fonctionnaires.

Le rôle des conserveteurs a décidément changé sur cette question; ils sont aujourd'hui ouvertement hostiles à cette velléité réformiste; le ministère, qui n'est guère plus partisan de la proposition, quant au fond, a obtenu la majorité par la majorité par la nomination de cinq commissaires favorables contre quatre anti-réformistes. Il parait que d'un commun accord la proposition sera rejétée, dans la séance publique, avec cette condition, toutefois, que le ministère prendra l'engagement de présenter à la session prochaine une loi pour étendre le système des incompatibilités, afin de restreindre le nombre, reconnu trop considerable, des fonctionnaires publics, dans la chambre.

La question des soufres de Sicile a été vivement discutée, pendant cette semaine, dans la presse parisienne; l'acceptation par le roi de Naple, de la médiation française, loin de terminer la question, soulève de nouvelles difficultés, non plus politiques, mais industrielles; le monopole est aboli; ce n'est plus un doute. Mais reste à savoir sur quelles bases seront fixées les indemnités; ce n'est pas le canon qui est appelé à le decider; les négociations n'en seront pas abrégées pour cela.

Colonie d'Afrique.

Alger, 2 mai 1840. — Jeudi dernier une affaire sérieuse a eu lieu entre nos soldats et les arabes, aux environs de l'endroit nomme le Tombeau de la *Roumi* (Chrétienne). Le rapport officiel n'a pas encore été publié. C'est la cavalerie arabe qui, dit-on, aurait, seule donné; elle complait, assure t-on, plus de 3000 chevaux. Le maréchal aurait trouvé le moyen, qui est dans ses excellentes habitudes stratégiques d'induire les ennemis en erreur sur la route qu'il comptait suivre, et ces gens-là étaient bien loin de se douter que nos troupes se montreraient à eux là où ils ont éte brusquement surpris. Le duc d'Aumale a noblement gagné ses éperons, car il a chargé vigoureusement les arabes, en tête de notre cavalerie. Nos zouaves et les tirailleurs de Vincennes se sont précipités, au pas de course, précédés par les chasseurs, sur les arabes, déployant, tous, une brillante valeur. L'artillerie a envoyé sa mitraille dans les rangs des cavaliers d'Abd el Kader. 800 arabes ont été renversés morts, de leurs chevaux; nos pertes consisteraient en un officier de chasseurs, en six soldats tués et en 22 blessés.

ETATS-UNIS.

Le sénat américaiu a décidé, après une vive discussion, que les séances du congrès se termineraient le 18 mai. Cette décision, adoptée par 23 voix contre 17, a rencontré une vive opposition de la part de plusieurs membres qui pensaient que dans un moment où les frontières du Maine étaient menacées par les préparatifs des Anglais au Canada, il n'etait pas prudent de dissoudre le congrès. La décision prise par la majorité prouve que le différend avec la Grande-Bretagne n'est pas aussi sérieux, pour le moment du moins, que ne le faisaient croire certains journaux

Texas.

Nous lisons dans le *Courrier des Etats-Unis* du 7 avril, une proclamation du président de la République du Texas, Mirabeau B. Lamar, qui déclare que les droits sur tous les vins de France, produits par ce pays, importés directement de tous ses ports, sur bâtimens français ou texiens, *sont présentement abolis.*

Les droits avaient été réduits auparavant de 30 à 20 0/0. C'est une nouvelle concession du gouvernement du Texas.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅθεν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν μειοδοσίαν ταύτην, δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῆς ἐκθέσεως τῶν συμφωνιῶν διὰ τὴν περὶ ἧς γίνεται λόγος πρόβλεψιν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Βασ. Φρουραρχείου ὅπου εὑρίσκεται τοιχοκολλημένη.

Ἡ πρόβλεψις αὕτη θέλει μείνει εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ συναγωνισμοῦ τούτου μειοδοτήσαντα, ἐπιφυλαττομένης ὅμως τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Βασιλικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1840.

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης ἀνώτερος Φρούραρχος
(Τ Σ) Ἀθηνῶν Καὶ Πειραιῶς ΑΟΥΕΡ.

Le gérant responsable JEAN A. BALIS.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.